

Sâmbătă, 31 mai 2014, ora 19³⁰

Fratele Miskis: Romani 16:24: „*Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin. Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului Celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință – a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.*”

Frați și surori, inima mea este plină de recunoștință pentru slujba profetică din timpul nostru și în special pentru însărcinarea dată de Domnul, fratelui Frank. Această Evanghelie a fost predicată tuturor națiunilor. Frați și surori, suntem atât de recunoscători că, Cuvântul ajunge la toți, toți pot asculta, toți pot fi conectați, toți își pot trăi pregătirea. Important este, cum am citit, „*să asculte de credință*”. Aceasta este dorința noastră din seara aceasta, ca Domnul s-o lucreze în noi toți. Doar a Lui să fie slava și lauda. Amin.

Fratele Borg: Să ne ridicăm. Dragă Tată ceresc, Îți mulțumim pentru un asemenea Cuvânt minunat, pe care l-am auzit. Îți mulțumim că în timpul nostru ai descoperit toate tainele, prin slujba prorocului Tău. Îți mulțumim din toată inima că în seara aceasta putem fi adunați în Numele Tău, spre a da Numelui Tău slavă și închinare, să Te rugăm: vino în mijlocul nostru, descoperă-Ți prezența în mijlocul nostru. Ajută pe fiecare din poporul Tău. Îți mulțumim pentru seara aceasta și Te rugăm, vino prin Duhul Tău, lucrează în inimile noastre, confirmă ceea ce vom auzi, confirmă Cuvântul Tău așa cum ai făcut-o întotdeauna, cu semne și minuni. Căci noi credem că Tu ești același chiar și în seara aceasta, în mijlocul nostru. Doamne, Te rugăm vino la dreptul Tău, binecuvântează Cuvântul Tău în inimile noastre. Tu știi mai bine ce avem nevoie cu toții. Dă-ne aceasta, Doamne. Împlinește-ți toate promisiunile, căci noi credem fiecare promisiune, pentru că este DA și AMIN, spre slava Ta, prin noi. Îți mulțumim, Doamne și contăm pe ajutorul Tău și pe călăuzirea Duhului Tău cel sfânt și în seara aceasta. În Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.

[...Numai să crezi...]

Fratele Frank: Amin. Vă rog să luați loc. Da, mulțumiri Domnului pentru un Cuvânt atât de puternic. Și am dreptul să vă spun ceva: și acest verset s-a împlinit în fața ochilor noștri și înaintea urechilor noastre. Nu este doar scris: „...dar a fost făcută de cunoscut sau arătată acum prin scrierile prorocilor și prin porunca Dumnezeului Celui veșnic și a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor, ca să asculte de credință” [Rom. 16:26].

Pur și simplu este minunat că Domnul este același și face aceleași lucruri. În zilele noastre, la sfârșitul timpului pentru națiuni, se spun aceleași lucruri, ca la început. Domnul este același. Vă rog gândiți-vă: cuvântul „acum” a fost anunțat cu secole și mii de ani înainte, dar apoi a venit clipa când a devenit realitate și Pavel a putut scrie: „Dar acum a fost făcut de cunoscut”. Și noi avem dreptul să mărturisim: noi respectăm ce este scris în Cuvântul profetic, chiar și ceea ce a scris Petru: „nicio prorocie a Scripturii nu permite o interpretare după părerea cuiva”.

Este un lucru să citești și să vorbești, dar este cu totul altceva s-o trăiești cu adevărat, că noi nu interpretăm nicio prorocie a Scripturii, ci așa cum este scris aici, ne-a fost descoperită prin Duhul Sfânt, apoi, prin însărcinarea lui Dumnezeu, am dat-o mai departe. Am dat ceea ce Domnul ne-a încredințat. Deja, venirea noastră s-a rentat! Venirea noastră s-a rentat pentru că a devenit realitate în noi și în mulți de pe întreg pământul.

Eu doresc să vă spun tuturor, din inimă: „Bine ați venit” în Numele scump al Domnului nostru. Mai întâi, vă transmit salutarile [...].

Dumnezeu nu privește la fața omului; indiferent de ce seminție, de ce țară aparținem, Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam: „toate popoarele și toate semințiile vor fi binecuvântate” și s-a împlinit prin Isus Hristos, Domnul nostru”.

Pentru mine, astăzi este o zi foarte grea. N-am avut nicio zi ca astăzi, care să-mi fi făcut atâtea probleme. Veți afla imediat de ce. Aici vă pot arăta o mașină care nu are volan; o mașină care nu are volan. Acum scurt timp, am văzut o mașină unde bărbatul își putea încrucia brațele pe piept și mergea singură în față și în spate; putea, foarte frumos, parca în garaj. Dar aici, mașina are forma unui ou, totul rotunjit în față și în spate, așa cum fratele Branham a văzut-o în anul 1933.

Noi putem aduce doar mulțumiri lui Dumnezeu, pentru că avem dreptul să trăim acum și că Dumnezeu, cu adevărat, l-a trimis pe robul și prorocul Său. Și spunem cu o inimă sinceră și cinstită că noi toți n-am fi știut nimic din planul lui Dumnezeu cu omenirea: ce plan a avut El cu Biserica, ce plan are El cu Biserica Mireasă și ce plan are El cu Israelul. Noi n-am fi știut cine este cu adevărat Antihristul! Niciodată n-am fi știut ce este „ecumenismul”. Toate aceste lucruri nu le-am fi știut. Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său ca să descopere întregul Cuvânt; și asta, prin har, s-a întâmplat, cu adevărat.

Lucrul prețios este că nouă, fără nicio osteneală, fără nicio forțare proprie, ne-a fost descoperit prin Duhul lui Dumnezeu. Eu nu

a trebuit să mă forțez în niciun punct. Când am auzit pentru prima dată despre botezul autentic, vă spun sincer, am oprit banda cu predica. Pentru mine a fost un șoc așa de mare când fratele Branham a spus că, toți aceia care sunt botezați în formula trinitară, în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, de fapt, sunt botezați în biserica romano-catolică. Atunci, normal, eu m-am tulburat și am oprit banda. Dar, am dat înapoi și am ascultat-o încă o dată. Și când am ascultat-o a treia oară, a fost clar pentru mine. Și știți ce a mai fost clar? Că trebuie să mergem în direcția Rinului și că trebuie să mă las rebotezat în Numele Domnului Isus Hristos. Fratele Alfred Borg și câțiva frați, și fratele Schmidt, erau atunci cu mine; pot să-mi aduc aminte, deși a fost la începutul anilor '60. Noi avem dreptul să spunem sinceri și cinștiți: tot ceea ce fratele Branham a primit descoperit din Scriptură, din Cuvânt, s-a întâmplat pentru ca noi s-o aflăm. Și cum scrie Pavel aici: „iar acum a făcut-o de cunoscut”, nu în timpul Reformei, un timp puternic, nu în trezirile de după aceea, ci *acum, acum* când timpul a sosit, când timpul și-a găsit împlinirea, Dumnezeu a descoperit totul și ne-a dăruit totul.

Știți, mă voi întoarce imediat la aceasta. Noi am avut o călătorie binecuvântată în Israel. De 24 de ori am fost cu grupuri în Israel; în total, am fost în Israel de 28 de ori. Exact în urmă cu 50 de ani, am fost pentru prima dată acolo. Din Aman, din Iordania, m-am dus cu autobuzul și apoi cu taxiul, la Ierusalim. Pe scurt, voi intra în aceasta, dar mai întâi citesc despre „vizita papei în Orientul mijlociu”, nu numai în Ierusalim ci și în alte localități. Și trebuie spus că întreaga omenire poate crede și va crede ce a spus acest bărbat. El a făcut-o drept pentru toți: iudeilor, musulmanilor, creștinilor; el le-a dat tuturor ceea ce le-a trebuit.

Apoi, am aflat că duminica următoare, în ziua de „Rusalii”, Peres și Abbas vor fi în apartamentul papei, în Vatican, ca să se roage pentru pace. De 13 ori, în prima lui predică, a folosit cuvintele „pace și siguranță”. Este vorba doar de „pace și siguranță”. Eu mi-am notat că el a spus: „Este greu să faci pace, dar, să trăiești fără pace, este un chin”. Fie pentru Hamas, fie pentru toate aceste grupuri, tuturor le-a cerut să termine cu toate acțiunile lor teroriste, ca acest proces de pace să nu fie oprit, ci să se poată întâmpla.

Apoi, dacă citești amănunțele, nu vreau să intru acum mai adânc în aceasta, dar spun în mod deosebit ce s-a întâmplat în camera de sus. Noi nu am mai avut voie pe muntele Sionului, în sala ultimei cine. Nu am avut voie să intrăm în ea, pentru că totul era în pregătire pentru această „înalță vizită”. În ziua de luni, a avut loc marea vizită, în sală frumos renovată, unde noi, de fiecare dată, am cântat cu toți împreună: „Lasă ca Duhul Tău să cadă peste noi”.

Atât de biblic a vorbit acest bărbat despre ultima cină, despre spălarea picioarelor, despre trădare, a vorbit despre tot: chiar și că Maria, mama Domnului, era și ea prezentă la turnarea Duhului Sfânt și, prin asta, a devenit mama bisericii. El a împachetat totul, pentru ca întreaga lume să nu mai trebuiască să deschidă pachetul. Dar, este deja deschis pachetul, toți pot vedea și auzi despre ce este vorba.

Dar știți voi despre ce este vorba, ce mă interesează pe mine? Muntele Sionului este o parte a Muntelui Moria. Cine a fost în Ierusalim, acela știe exact că, dacă privești în jos de pe Muntele Măslinilor și te uiți peste Ierusalim, atunci vine mai întâi un platou și acesta este muntele unde a fost zidit Templul. Apoi vine Muntele Sionului și toate acestea sunt Muntele Moria. Eu mi-am notat versetele unde Avraam l-a jertfit pe Isaac în Geneza 22, unde David era în arie și I s-a arătat Îngerul Domnului și a vorbit cu el și cum el, apoi, a spus: „Acesta este locul. Aici trebuie construită Casa lui Dumnezeu!” În Vechiul Testament, citim cum Dumnezeu a rânduit totul minunat.

Eu mi-am notat și că Ierusalimul este pomenit în Biblie de 780 de ori; de 780 de ori este pomenit Ierusalimul în Biblie. Muntele Sionului de 157 de ori, dar nicio singură dată în Coran: nici Muntele Sionului, nici Ierusalimul. Iar acum oamenii vin acolo și voi știți: Peres trebuie să se uite spre Ierusalim și Abbas trebuie să se uite spre Mecca. Unul se uită în est, unul în vest și amândoi își întorc spatele unul altuia. Și a doua întrebare este, cui se roagă ei?

Frați și surori, sunt plin de tristețe dar și cu o mare mulțumire, cu laudă, cu închinare pentru harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit. Așa cum Domnul a spus femeii de la fântână: „Femeie, Eu îți spun că va veni timpul când nu vă veți închina nici în Ierusalim și nici pe munte, ci lui Dumnezeu I se va aduce închinare, în Duh și în adevăr!”

indiferent unde suntem, indiferent unde ne adunăm, noi avem dreptul să ne închinăm lui Dumnezeu în Duh și în adevăr.

În ce privește Muntele Sionului, Isaia 28:16,17: „Eu voi pune o piatră ca fundament în Sion”. Dumnezeu S-a îngrijit de tot și a încheiat un legământ cu Israelul și le-a dat făgăduințele. Și în Isaia 10:12 puteți citi că El Își va duce la încheiere lucrarea cu Israelul, pe Muntele Sionului. Apoi, puteți citi mai departe, cum întreg pământul va fi inclus în acest plan de mântuire al lui Dumnezeu. Citim apoi Matei 21, unde Domnul a spus: „Fiica Sionului, uită-te, Împăratul tău vine la tine, călărind pe mânzul unei măgărițe!” Totul este scris. Apoi, în Luca 19, este mustrarea pentru aceia care au trăit în fața ochilor lor împlinirea Scripturii și care n-au recunoscut, ci au lăsat să treacă pe lângă ei, astfel încât Domnul a trebuit să exprime judecata.

Frați și surori, despre ce este vorba astăzi? Astăzi este vorba ca Dumnezeu să ne aducă înapoi la început, acolo de unde noi aparținem. Și din toate întrebările care îmi sunt puse de pe întreg pământul, este o întrebare principală: de ce există atâtea direcții în cadrul mesajului? Este întrebarea principală. Și eu mulțumesc lui Dumnezeu că am un răspuns foarte clar și simplu: în mesajul divin există doar o singură direcție de credință și această unică direcție de credință crede doar ceea ce zice sfânta Scriptură. Restul sunt răstălmăciri; cu ele nu avem absolut nimic de-a face. Fie răstălmăciri despre cele șapte tunete sau altceva, noi, ca Biserica, avem de-a face doar cu ceea ce Dumnezeu ne-a spus și ne-a făgăduit în Cuvântul Lui. Și din Cuvânt ne-a și descoperit! Asta ne deosebește de toate direcțiile.

Și asta trebuie să fie spus clar: cine nu rămâne în Cuvânt, nu rămâne în voia lui Dumnezeu. De aceea Cuvântul a devenit o lumină a picioarelor noastre și o lumină pe calea noastră, pentru că știm că Dumnezeu este doar în Cuvânt și în nicio interpretare, pentru că știm că nicio minciună nu-și are originea în adevăr. Adevărul este adevăr și minciuna este minciună.

Haideți să accentuăm acest lucru. Frați și surori, noi trebuie să propovăduim temelia credinței biblice: pocăința, convertirea, iertarea, împăcarea. Trebuie să propovăduim temelia, experiențele de bază și

trebuie să le și trăim personal. Nu este suficient să vorbim despre mesaj și să mergem pe căile proprii.

Eu, de exemplu, zilele trecute, am citit întreaga predică de pe munte. Am citit Matei 5 încet, încet. Matei 6 încet, în duh de rugăciune. Am citit Matei 7 și eu vă spun, Domnul Dumnezeu a vorbit atât de puternic inimii mele. Lăsați-mă să citesc doar câteva versete, care, mie personal mi-au devenit mari și importante. În ce privește iertarea, de exemplu, lăsați-mă să citez din Evanghelia lui Matei, doar din cap. 5: începe cu fericirile, în versetul 7, apoi merge mai departe și mai departe... Aici ne sunt arătate în fața ochilor toate cele nouă fericiri și dacă dorim să devenim fericiți, toate aceste lucruri trebuie să-și găsească împlinirea în viața noastră. Trebuie să devină realitate ceea ce este scris aici.

Și dacă celelalte opt le împlinim, atunci își va găsi împlinirea și făgăduința: *„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!”* Cu adevărat, să ne cercetăm dacă nu avem ceva împotriva cuiva, dacă nu imputăm nimic, dacă am primit iertarea cu adevărat și dacă, cu adevărat, putem să-i iertăm pe alții. Apoi, avem în versetul 13: *„Voi sunteți sarea pământului”*. *„Voi sunteți sarea pământului”*. Versetul 14: *„Voi sunteți lumina lumii”*. Mai întâi Domnul nostru este Lumina, dar când ne descoperă și nouă Cuvântul Lui, atunci folosește Biserica Lui ca să lumineze, ca să strălucească lumina, pentru ca adevărul divin să fie purtat mai departe.

În mod deosebit în versetele 17 și 18 scrie: *„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii. Am venit nu să stric ci să împlinesc”*. Ci să împlinesc! Și apoi este scris versetul 18: *„Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmpat toate lucrurile!”* Și despre aceasta am vorbit deja, că Legea a fost dată ca noi să fim dovediți vinovați de fărădelege și de păcat. Și așa cum Domnul nostru a spus: *„Când Duhul Sfânt va veni, El vă va dovedi vinovați de păcat și vă va călăuzi în tot adevărul!”*

Ajungem apoi la versetul 21, 22: *„Ați auzit că s-a zis celor din vechime, să nu ucizi. Oricine va ucide va cădea sub pedeapsa judecății”*. Acum, Domnul nostru a asprit-o în versetul 22 și a spus:

„Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său fără motiv, va cădea sub pedeapsa judecății. Și oricine va zice fratelui său: „Prostule!” va cădea sub pedeapsa soborului, iar oricine îi va spune: „Nebunule!” va cădea sub pedeapsa focului ghenei!”

Dumnezeu a dat îndrumări la care trebuie să fim atenți. Nu putem face ce vrem, să spunem ceea ce ne place, ci trebuie să umblăm în fața lui Dumnezeu, astfel încât tot timpul să fim pregătiți pentru a fi chemați.

În legătură cu procesul de pace, ce a scris Pavel în 1 Tesaloniceni cap.5? „Când ei vor spune: «Pace și siguranță», atunci, într-o clipeală, nenorocirea va veni peste ei, ca durerile peste o femeie însărcinată. Și nu vor scăpa!” Dar apoi, vine acest verset puternic: „Dar voi, iubiți frați, nu trăiți în întuneric pentru ca această zi să vă prindă ca un hoț, noaptea”.

Înapoi la Matei cap. 5, în versetul 24: „...lasă-ți darul acolo înaintea altarului și du-te întâi și împacă-te cu fratele tău; apoi vino și adu-ți darul!” Aici, cu adevărat este scris un lucru după celălalt. Dar, ce m-a atins pe mine în mod deosebit, este ceea ce e scris în capitolul 6. Cine cunoaște „Tatăl nostru”? În toate bisericile, de fiecare dată, se rostește această rugăciune; și după versetul 13, ei spun întotdeauna: „Căci a Ta este Împărăția, slava și puterea în veci. Amin!”. Dar asta nu este scris în Biblie. Ce este scris cu adevărat în Biblie citim acum. În Matei cap. 6 de la vers. 9, este scris: „Iată, dar, cum trebuie să vă rugați: «Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău!» Acest Nume al lui Dumnezeu ne-a fost descoperit, trebuie să fie sfințit de noi, să fie cinstit.

Apoi, versetul 10: „Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ”. Mai înainte, am amintit că am fost în Israel, pe Muntele Măslinilor, în Grădina Ghetsimani și am citit versetele biblice: „Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă”. Pur și simplu, am putut spune din inimă: „Nu cum vreau eu, ci așa cum vrei Tu!”

Și versetul 11: „Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi”; apoi urmează ceea ce vreau să accentuez cu adevărat: „Și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi am iertat greșiților

noștri”. Nu cum vom ierta cândva, ci cum am iertat greșiților noștri. Înainte ca tu să primești iertarea, trebuie ca mai întâi tu să fi iertat. Nu poți veni la Dumnezeu și să primești iertarea numai dacă tu, personal, ai primit și ai trăit iertarea.

Citim versetul 12 încă o dată: „*Și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi am iertat greșiților noștri; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău*”. Aici, avem notița de subsol; în textul aramaic este scris: „*Și călăuzește-ne ca să nu cădem în ispită*”. Domnul nu duce pe nimeni în ispită. Dumnezeu nu poate fi ispitit și El nu ispitește pe nimeni. Ispita vine întotdeauna de la dușman. „*Și călăuzește-ne ca să nu cădem în ispită*”.

Cele două versete importante, 14 și 15: „*Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru Cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre*”. Puternic! Iertarea și împăcarea aparțin împreună. Mai ales dacă noi vorbim despre „mesaj”, în 2 Corinteni cap. 5, Pavel a vorbit despre aceasta: „Noi suntem ambasadori în locul lui Hristos, suntem trimișii lui Dumnezeu și spunem tare: lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu”.

Eu nu știu, frați și surori, câți oameni noi sunt în mijlocul nostru, dar este necesar, este pur și simplu necesar, să propovăduim Evanghelia de la bază, ca toți să intre pe poarta strâmtă, să aibă experiențele lor de mântuire cu Dumnezeu și să poată spune: „atât de sigur cum răsare soarele pe cer, eu, păcătosul, am primit iertarea păcatelor”. Pur și simplu să știi de o zi când te-ai pocăit și ți-ai dedicat viața Domnului și ai primit siguranța că El ne-a iertat.

În Matei 26, vers. 26-28, Domnul nostru a vorbit despre aceasta: „Acesta este sângele Meu, sângele Noului Legământ care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”. Vă rog, primiți iertarea și iertați-i pe alții, așa cum Dumnezeu ne-a iertat pe noi în Isus Hristos, Domnul nostru, ca să putem înainta cu o inimă curată, cu adevărat, și să slujim Domnului Dumnezeului nostru.

Exact același lucru l-a scris și Ioan. Ce este „mesajul”? 1 Ioan cap. 3: „Acesta este mesajul: să ne iubim unii pe alții; și dragostea nu

face rău aproapelui”. Și aici, frați și surori, una este să vorbești despre asta și alta e să trăiești practic, să ierți și să umbli cu Dumnezeu, așteptând revenirea Domnului.

Să vă spun ceva, ce Cuvânt mi-a devenit mie mare, în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în Ierusalim... Ca și cum Domnul mi-ar fi vorbit direct, din Marcu cap. 9. În Marcu cap. 9, avem un verset deosebit. Capitolul 9, versetul 1: *„Apoi, El le-a zis: «Adevărat vă spun, sunt unii dintre cei care stau aici, care nu vor gusta moartea, până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere»”*.

Când m-am gândit la aceasta, că noi putem să trăim totul, eu o pot spune: unii care sunt astăzi aici, care ne ascultă astăzi, nu vor mai gusta moartea. Ei vor fi gata, vor fi parte, la revenirea Domnului. Noi, pur și simplu, trebuie să pricepem, frați și surori, că, dacă Domnul a putut spune atunci despre ceea ce trebuia să se întâmple și s-a și întâmplat: *„Aici sunt unii care nu vor vedea moartea, până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere”*, eu cred că și noi o vom trăi. Și dacă n-o voi trăi eu, aici sunt destui care o vor trăi, că Domnul va veni cu o mare putere și slavă și noi vom fi luați Acasă în slavă.

Asta o spunem de fiecare dată: este perioada de timp cea mai extraordinară din toată istoria umanității. Și cine are acum o ureche, acela să audă ce spune Duhul, bisericilor. De exemplu, în Evanghelia lui Luca, în primul capitol avem ceea ce s-a spus atunci, prin Duhul. Luca primul capitol, versetul 45, când Mariei i s-a spus: *„Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile care i-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini”*. Făgăduința pe care ne-a dat-o nouă Domnul, se va împlini așa de sigur, cum Dumnezeu a dat-o. E cu adevărat posibil că unii vor rămâne în viață până la revenirea Domnului. Pavel, a spus-o și a accentuat-o în vremea lui.

Dar aici, în Luca 1, versetul 67 și 68, este scris: *„Și Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt și a zis: «Binecuvântat este Domnul Dumnezeu lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său...”* Și a răscumpărat pe poporul Său. Luca 1, versetul 77 și 78: *„Și tu pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Preaînalt, căci vei merge înaintea Domnului ca să pregătești căile Lui”*. Apoi

urmează: „și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui”. Cunoștința mântuirii, în ziua mântuirii, prin iertarea păcatelor lor. Poporul Israel, în general, nu a primit ceea ce a dăruit Dumnezeu atunci; dar, toți cei care au crezut și au primit, au trăit-o personal. Și Ioan a botezat spre pocăință și a spus : „Acela care va veni după mine, vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc”. Și așa s-a întâmplat!

În Luca 24, Domnul nostru a dat porunca să mergem pe întreg pământul, să propovăduim Neamurilor iertarea păcatelor. Aici avem marea însărcinare a Domnului nostru, în versetul 47. Luca 24, versetul 47: „Și să se propovăduiască tuturor Neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”. Aceasta este valabilă până astăzi. Nu este suficient să vorbești de „mesager” și de „mesaj”, ci trebuie să fie propovăduită mântuirea deplină. Mântuirea deplină trebuie să fie trăită. Nouă, personal, trebuie să ne fie împărtășite toate adevărurile biblice.

Să cuprindem ceea ce, în mod deosebit, m-a mișcat în legătură cu Israelul și Ierusalimul. Din peste 150 de țări, ei au fost aduși acasă. Eu am spus-o ici și colo: la ce ajută toate bisericile mesianice care au fost fondate și sunt fondate încă? Cine a primit o însărcinare pentru așa ceva? În Matei 16, versetul 18, Domnul nostru a spus: „Eu Îmi voi zidi Biserica Mea!” Și, de această Biserică aparțin toți, din toate popoarele, limbile și toate națiunile, indiferent dacă sunt din Israel sau dintre popoare. Când această Biserică va ajunge la încheiere, atunci, prin har, Dumnezeu Se va descoperi din nou Israelului.

În Romani cap. 10 și cap. 11, Pavel, în mod deosebit, a luminat această temă. Dar întrebarea este: le ce bun pentru tine, pentru mine, ceea ce arată Pavel aici? Unde te regăsești tu? Unde mă regăsesc eu? Romani cap. 10, versetele 20 și 21: „Și Isaia merge cu îndrăzneală până acolo și zice: «Am fost găsit de cei ce nu Mă căutau, M-am făcut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine»”. Neamurile n-au întrebat de Domnul, n-au întrebat de Mesia; ei nu aveau făgăduințele și Pavel a luminat această temă: pentru voi sunt făcute legămintele și făgăduințele, tot ce a dat Dumnezeu Israelului.

Apoi, Pavel spune mai departe: „Am fost găsit de cei ce nu Mă

căutau”. El ne căuta pe noi; ne-a căutat pe noi, de aceea este scris: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl”*. Este valabil pentru Israel, este valabil pentru toți; dar, fiind în legătură cu Israelul, aceasta doare. Doare, pur și simplu. În versetul 21, este scris: *„Pe când, despre Israel zice: «Toată ziua Mi-am întins mâinile spre un norod răzvrătit și împotrivor la vorbă»”*. Da, așa o avem. Și cărturarii, au călăuzit poporul pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu.

Dar, apoi vine mesajul mângâietor: la fel ca în zilele lui Ilie, cum el nu a rămas singur, Dumnezeu și în timpul nostru are o rămășiță, a păstrat o rămășiță care nu și-a aplecat genunchii înaintea lui Baal. Eu, recent, am citit undeva, în versetul 4 din Romani, cap. 11: *„Dar ce-i spune răspunsul divin?”* Noi nu suntem interesați de niciun răspuns omenesc. Care este răspunsul divin? Și răspunsul sună așa: *„Mi-am păstrat 7000 de bărbați care nu și-au aplecat genunchiul înaintea lui Baal”*. Și urmează din nou lucrul minunat, care, fără nicio problemă, îl putem lua ca și referință în timpul nostru. Aici, în versetul 5 este scris: *„Tot așa și în vremea noastră, (în vremea noastră. Amin!) este o rămășiță datorită unei alegeri prin har”*.

Deci, există o alegere; dar ea trebuie să fie primită. Și, s-o spunem foarte sinceri, fără să judecăm: toți aceia care au primit alegerea înaintea lui Dumnezeu, vor crede în acest timp ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. O credință oarecare are fiecare. Toți „cred”. Există, în întregul creștinism, diferitele biserici și denomiții. Toți cred. Toți au crezul lor, toți citesc aceeași Biblie. Toți se referă la Cuvântul lui Dumnezeu și totuși cred ceea ce vor și fac ce vor. Și ceea ce nu vor să creadă, pur și simplu n-o cred. Diferența este doar cu Biserica Dumnezeului Celui viu, pe care Domnul a răscumpărat-o, pentru care El Și-a vărsat sângele, pentru că Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Dar, cine a primit iertarea și împăcarea, acela va primi și va accepta și Cuvântul pe care Dumnezeu ni-l adresează în timpul nostru. El va crede cu adevărat din toată inima așa cum zice Scriptura.

Cu privire la poporul Israel, lăsați-mă să o spun, și în legătură cu privire la Biserică. Dacă cineva pretinde că aparține de Biserica întâilor născuți, că aparține de Biserica Dumnezeului Celui viu, care,

conform 1 Timotei cap. 3:15, este stâlpu și temelie adevărului, acela are o obligație sfântă să creadă ceea ce Dumnezeu i-a spus Bisericii, să creadă că Dumnezeu a pus în Biserică diferitele slujbe spre zidire, să creadă că Dumnezeu va restitui și va aduce totul înapoi, în starea originală. Pur și simplu, va crede aceasta din inimă. Tu și eu, trebuie doar s-o credem și restul o face Domnul. Necredința și neascultarea, de fiecare dată, au fost o nenorocire atât a poporului lui Israel, cât și a noastră. Deci, crede și fii ascultător și apoi credința devine biruința asupra lumii.

Asta, am spus-o aici: în timpul fratelui Branham au fost evangheliști puternici. Mă gândesc acum, în mod deosebit, la primul evanghelist TV, un bărbat puternic, care a spus: „Puterea lui Dumnezeu este în brațul meu drept”. Și toți cei care veneau în rândul de rugăciune trebuiau să creadă că în brațul lui drept este puterea lui Dumnezeu. Dar, realitatea este că nu trimisul vindecă, ci toți au fost deja vindecați prin rănilor lui Isus Hristos. Importantă este credința, nu bărbatul care crede că are putere în brațul lui drept, ci pur și simplu, Domnului Dumnezeuului nostru să-I dăm cinste! Să nu facem credința dependentă de o persoană, de un om, ci să o legăm de Isus Hristos.

Cât de des am spus-o în acest loc, frați și surori, în toată simplitatea: dacă nu reușim să-i aducem pe oameni în legătură cu Dumnezeu, ce este atunci? Atunci, nu ne-am îndeplinit însărcinarea. Propovăduirea noastră trebuie să aibă esența ca și atunci: Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine.

Puteți împărtășiți cu mine și această durere: nu în cadrul mesajului, ci în afara mesajului sunt diferitele direcții; până la acel bărbat care mi-a scris că, fiindcă eu nu cred cele șapte tunete... nu vreau să pomenesc versetul biblic pe care mi l-a aplicat. Și dacă vorbești cu acești oameni și le pui întrebarea: „Ce sunt cele șapte tunete?” Apoi, vine răspunsul: „este o descoperire”. Și dacă îi întrebi: „Și care este descoperirea?” Răspunsul vine: „Este o taină!” Și tot așa mai departe. Nu! Dumnezeu este doar în Cuvântul Său.

¹ Oral Roberts – n.tr.

Și aceasta, ar trebui s-o mai citim acum din prorocul Ioel, unde ne este arătat că Domnul Își va aduce la încheiere lucrarea Lui, pe Muntele Sionului. În acea vreme, El va striga ca un leu. Aici este scris foarte clar, doar trebuie să citim, ca să știm, să respectăm și să credem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. În prorocul Ioel cap. 3 (în Biblia germană avem 4 capitole), în Ioel 3:5 - în românește cap. 2:32: *„Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe Muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul și între cei rămași pe care îi va chema Domnul”*. Așa cum a făgăduit Domnul. Dacă citiți acest Cuvânt din Faptele Apostolilor 2 și Romani 10:13, Petru și Pavel s-au oprit în mijlocul versetului și n-au mai redat partea a doua; n-au mai citat-o, doar: *„Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit!”* Această parte: *„Căci mântuirea va fi pe Muntele Sionului și la Ierusalim”*, nu a pomenit-o nici Petru în Fapte 2, nici Pavel în Romani 10, dar își va găsi împlinirea când Domnul Se va descoperi poporului Israel.

În această parte din Ioel cap. 3, este scris versetul despre Israel, Ierusalim și Neamuri; Ioel 3:12: *„Să se scoale Neamurile și să se suie în Valea lui Iosafat, căci acolo voi ședea să judec toate neamurile de prinprejur, pentru că au împărțit țara, pentru că au împărțit țara între Neamuri”*. Totul este spus dinainte, apoi în cap. 3 versetul 14 scrie: *„Vin grămezi, grămezi în Valea judecății, căci ziua Domnului este aproape, în Valea deciziei. Soarele și luna se întunecă și stelele își pierd strălucirea. Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său și ocrotirea copiilor lui Israel - o cetate ocrotitoare a copiilor lui Israel”*. Versetul 17: *„Și veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru care locuiește în Sion!”* Nu altcineva, ci: *„Eu, Domnul Dumnezeu, voi locui în Sion, Muntele Meu cel sfânt și Ierusalimul va fi un teritoriu sfânt și nu vor mai trece străinii prin el”*. Totul este spus dinainte.

S-o spunem în rezumat, frați și surori: cu toate că eu, după călătoria din Israel, mă simt foarte ciudat, deoarece, printre altele, am vizitat și locul de aducere aminte a Holocaustului. Acolo mergi dintr-o cameră în alta, poate că sunt 40 de camere acolo unde este arătat ce s-a întâmplat în timpul celui de-al treilea Reich. Toate fotografiile, toate

lagărele de concentrare, toate lagărele morții. Voi vă puteți da seama ce se petrece într-un om. În interiorul meu, am suferit împreună cu ei și am mulțumit Domnului că, tuturor celor care au fost uciși, El le-a dat deja o haină albă. Și toți aceia care vor mai fi adăugați lor, vor primi și ei o haină de la Dumnezeu. Dumnezeu este drept. Noi Îi putem mulțumi, că putem trăi acum... de asemenea în mai 1948 înființarea statului Israel și apoi, cum s-au întors din toate popoarele și toți merg la Zidul Plângerii și Îl așteaptă pe Mesia. Și cine a auzit, ei așteaptă pe Ilie care va veni și care Îl va prezenta pe Mesia. Aceasta este treaba lor.

Dumnezeu, desigur, va trimite pe cei doi proroci conform Zaharia cap. 4 și Apocalipsa cap. 11. Dar, s-o spunem foarte clar: marama este încă pe inima lor. Ei pot citi Tora, pot citi Tanachul și noi putem citi cu toții și toți cei care citesc în Biblie - este aceeași Biblie pe care și noi o citim, dar dacă marama este peste inima noastră, ce este atunci?

De aceea, frați și surori, de fiecare dată mulțumim lui Dumnezeu, pentru marele privilegiu că El ne-a permis să intrăm în Locul Preasfânt, a rupt perdeaua, calea este liberă, sângele a fost pus pe Chivotul Legământului și condamnarea nu mai este valabilă. Noi am fost achitați; am primit iertarea păcatelor, împăcarea și harul înaintea lui Dumnezeu. Lui, avem dreptul să-I mulțumim de fiecare dată pentru aceasta.

De fiecare dată accentuăm și partea aceasta, că noi trăim acum, așa cum am citit în Romani, cap. 16 – „acum”, „acum”. Frați și surori, pentru mine, astfel de cuvinte înseamnă foarte mult. Nu acum 500 de ani, nu acum 300 sau 100 de ani, ci în timpul nostru, acum, acum, acum, acum răsună ultima chemare. Acum, toți aceia care aparțin de Biserica Mireasă vor fi atenți la vocea Mirelui și, doar cine aparține de Biserica Mireasă va asculta de vocea Mirelui.

Fiți sinceri, toți dau din umeri și trec pe lângă aceasta: dacă pomenim ceea ce a fost spus fratelui Branham în anul 1933, că mesajul care i-a fost încredințat lui, va premerge înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. Și noi avem dreptul s-o spunem: acum, acum în timpul nostru se împlinește; acest mesaj premerge a doua

venire a lui Hristos. Acum se împlinește ceea ce a spus Dumnezeu. Acum s-a făcut de cunoscut prin scrierile profetice, prin însărcinarea lui Dumnezeu a fost dat mai departe ceea ce a decis Dumnezeu în planul Lui de mântuire.

Aș putea vorbi de așa ceva într-o biserică baptistă sau una metodistă? Aș putea vorbi într-o biserică oarecare de așa ceva, sau într-o biserică liberă? Asta nu merge! Dar acum, la încheiere, ne întoarcem la punctul acesta: cine are o ureche, acela să audă ceea ce spune Duhul, bisericilor. Și cine este din Dumnezeu crede fiecare Cuvânt; și că Ilie va veni înainte să vină ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului.

Așa cum am amintit-o, în 1 Tesaloniceni cap. 5, Pavel a scris: „Ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea”. Apoi, când ei vor spune: „Pace și siguranță” - nu cândva în viitor, ci acum, acum, când ajunge la împlinire, acum, acum, acum se întâmplă, „acum e pace și siguranță” – spune Biblia germană - nu cândva în viitor, ci „acum este pace”. Și noi putem spune că, acum sunt negocieri de pace, acum este vorba de pace și încă o dată este vorba de pace și duminica viitoare ei se roagă pentru pace. Acum, noi vedem împlinirea profeției biblice în fața ochilor noștri.

Acum, noi recunoaștem despre ce este vorba, ce este important pentru Dumnezeu în acest timp: să fie chemați afară toți cei care sunt în prizonieratul babilonian, să nu atingă nimic necurat, ci cu adevărat să dea toată slava lui Dumnezeu și să trăiască o înnoire interioară. Mulțumim Domnului pentru cuvântul de introducere și pentru toate celelalte cuvinte.

Puteți vedea, eu nu mă simt prea bine, dar pot s-o spun din nou: Dumnezeu este atât de îndurător și ajută. Poate că iau prea multe lucruri în serios în inima mea, dar un lucru este sigur: din însărcinarea Dumnezeului veșnic, noi am predicat Evanghelia veșnic valabilă. N-am scos nimic din ea și n-am adăugat nimic, ci am predicat Evanghelia veșnic valabilă, din însărcinarea veșnicului Dumnezeu între toate Neamurile.

Toți aceia care aparțin de poporul lui Dumnezeu, care aparțin

de Biserica Mireasă vor accepta și vor primi și în final toți vom spune: „a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin”. Binecuvântat și lăudat să fie Domnul nostru acum și în vecii vecilor. Amin. Să ne ridicăm în picioare.

Poate că surorile au o cântare - o invitație de a veni la Domnul. Să cântăm între timp „Așa cum sunt” [...]

De asemenea, astfel de ceasuri slujesc pentru aceasta, ca noi să fim cuprinși, recunoscând ceea ce face Dumnezeu chiar acum, în acest ceas, în această adunare. Prin credință, eu cred că toți - și aceia care sunt azi pentru prima oară aici, dau dreptate lui Dumnezeu în interiorul lor, Cuvântului Său, planului de mântuire al lui Dumnezeu, primind, acceptând ceea ce ne-a dat Dumnezeu în Hristos Isus, Domnul nostru – mântuire deplină, iertare deplină, împăcare deplină – da, nouă ne-a fost dată viață veșnică. [...]

Amin. Rămânem în duh de rugăciune. Lăsați-mă să întreb, în timp ce ne aplecăm capetele și simțim că Domnul a vorbit cu noi prin Cuvântul Lui, că ne cheamă pe fiecare în parte. „Astăzi, dacă auziți vocea Lui, nu vă împietriți inimile”. Atunci, Domnul nostru a citit din prorocul Isaia, cap. 61 și a putut spune: „Astăzi, această Scriptură s-a împlinit în fața ochilor voștri!”

Frați și surori, nu putem spune cum este scris în Matei 24? „...războaie și vești de războaie” și în final pacea și „...dacă ar fi cu putință...”. Dar, mulțumim lui Dumnezeu că nu este posibil ca aleșii să fie amăgiți, să fie mințiți. Nu! Aleșii sunt răscumpărați prin sângele Mielului și numele noastre au fost scrise în Cartea vieții Mielului înjunghiat înainte de întemeierea lumii. Domnul nostru a spus atunci: „Lăsați-Mă să vă fac de cunoscut ceea ce a fost ascuns înainte de întemeierea lumii!” - Matei 13.

Iubiți frați și surori, totul se împlinește; și Matei 24:45-47, că masa Domnului este pregătită, că adevărata hrană este dată. Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Și Dumnezeu, ne-a pregătit această masă bogată, în fața dușmanilor noștri. Niciodată, masa Domnului nu a fost așa de bogată, cu Cuvântul sfânt și descoperit al lui Dumnezeu. Totul ne-a fost împărțit, ca să fim sfințiți prin el. Așa cum suntem spălați în sângele

Mielului, primind iertarea, împăcarea și mântuirea deplină, așa am făcut o baie în Cuvânt, fiind curățați de toate tradițiile, de toate, ca să fim spălați în sângele Mielului și în Cuvântul adevărului. Ambele, Dumnezeu ni le-a dăruit, prin har.

Înainte să ne rugăm împreună... cine vrea să-și ridice mâna? Cine are o rugămintă specială și dorește să fie inclus în această rugăciune? Frați și surori, a existat vreodată o perioadă de timp, unde s-a putut spune ceea ce este scris în Matei 25: „Iată, Mirele vine! Ieșiți afară și întâmpinați-L!”? Acum este timpul, acum este ceasul și acum răsună chemarea Mirelui. Și toți aceia care aud această chemare, confirmă că ei aparțin de Biserica Mireasă.

Alte mâini ridicate? Atunci să ne rugăm împreună:

Iubitule Domn, Tu , Dumnezeu veșnic credincios... Tu vezi slăbiciunile trupului meu, Tu cunoști necazul meu interior, Doamne. Dăruiește Tu har! Te rog, binecuvântează, salvează, vindecă, eliberează, descoperă puterea Ta și slava Ta, prin puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău, pentru că Tu ești acum prezent. Și noi Îți mulțumim pentru acest mesaj care acum răsună și ajunge până la capetele pământului! Binecuvântează, împreună cu noi, în toate popoarele, limbile și națiunile și desăvârșește Tu lucrarea Ta, în timpul nostru!

Contăm pe revenirea Ta și Îți mulțumim că Te-ai dus să ne pregătești un loc și că noi putem vedea împlinirea profețiilor biblice în timpul nostru! Și că Tu, în seara aceasta ne-ai spus: „Voi, iubiți frați, voi nu sunteți în întuneric pentru ca această zi să vă surprindă ca un hoț”. Nu! Tu ai dăruit lumină în timpul serii. Tu ai luminat Cuvântul Tău și ni l-ai descoperit.

Îți mulțumim pentru slujba robului și prorocului Tău și Îți mulțumim pentru mesajul pe care ni l-ai încredințat!

Fie ca binecuvântarea Ta, Doamne Atotputernicule Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, a Domnului nostru să se odihnească peste toți cei care sunt prezenți aici, care ne ascultă și care ne văd. Fiți cu toții binecuvântați, cu binecuvântarea Atotputernicului Dumnezeu! Primiți tot ceea ce ne-a pregătit Domnul!

Ție, Atotputernicului Dumnezeu, Îți aducem laudă și slavă! Și

ne rugăm și pentru Israel. Chiar dacă poporul Israel va fi inclus în acest tratat de pace, totuși Tu le vei răspunde la timpul Tău și-Ți vei desăvârși lucrarea pe Muntele Sionului.

Iubitule Domn, scurtează timpul, ca totul să vină repede! O Dumnezeule din cer, Tu doar mai aștepți până când ultimii vor fi chemați și vor fi adăugați. Binecuvântați sunt toți cei care cred acum, care acceptă și primesc ceea ce Tu, Doamne, ne-ai dăruit prin har! Ție îți aducem slava în Numele sfânt al lui Isus! Aleluia! Și tot poporul să spună: Aleluia! Amin. Amin. Laudă, laudă lui Dumnezeu!

Tu ești vrednic. [...] Amintiți-mă în rugăciunile voastre.